

ΤΟ ΔΙΗΓΗΜΑ ΜΑΣ

ΤΟΥ J. H. ROSNY

Η ΕΚΔΙΚΗΣΙΣ ΕΝΟΣ ΣΥΖΥΓΟΥ

Αδελφί, ποτέ δὲν θὰ ἐπιτρέψω νὰ καταγορηθῶν μπροστὰ μου τὸς Γαλλικοὺς νόμους καὶ τὰ Γαλλικὰ δικαστήρια! φώναξε ὁ 'Ιρλανδὸς Μίτχαξ, διακόπτοντας τὴ συζήτησι μας. "Ἐλαβα ἄλλοτε ἀφορμὴ νὰ γνωρίσω κατὰ τὴ Γαλλικὴ δικαιοσύνη σὲ μὰ δόχη μου καὶ ζῆμينا πολλὴ ἱκανοποιημένους ἀπ' αὐτή. 'Ακούετε τὴν ἱστορία μου καὶ θὰ με δικαιολογήσετε.

"Ἡ δίκη, πὸς σὰς ἀνάφερα, ἔγινε κατὰ τὸν 'Απρίλιον τοῦ 189....., διπλαθὶ τέσσερες μῆνες καὶ εἴκοσι μέρες ὕστερ' ἀπὸ τὴν ἡμέρα πού, καθὼς θὰ ξέρετε ὅλοι, σκότωσα τὴν "Ἐλλεν Δάρλιγγτον καὶ τὸ Ζάστερ Μπόλυτιγκ.

Τὴν πρώτη τὴν ἐγνωρίσα στὸ ἀπόβλιον εἰσιωμῶρ ὅταν ἐρχόμουν ἀπὸ τὸ Χάλφας. 'Ἦταν μὰ ὄραια Σκοτὶσσα με λαμπρὸ πρόσωπο, με μεγάλα μαύρα μάτια καὶ με μαλλιά κατὰμυρα, σὺν ταυγγάνας.

Ἦρθει νὰ σὰς πὸς πὸς ἔγω πὸλὸν εὐέξαιτη καρδιά καὶ γι' αὐτὸ δὲν ἄργησα νὰ αἰσθανθῶ πρὸς τὴ νεαρή μου συνταξιδιωτίσσα μιὰν ἀκατανίκητη ἔλξι, πὸν τὴν ἀντελήφθη κ' αὐτὴ σχεδὸν ἀμέσως.

"Ἡ μὲς "Ἐλλεν ἐταξιδεψε μαζί με τὴν μητέρα της. 'Ἡ ὀικωγένεια της εἶχε ὕποπτεὶ τελευταία μεγάλως συμφορές, ἀπ' τὶς ὅποιες ἡ βιρύτερη ἦταν ἐκείνη πὸν ἀπειλοσε ἀκριβῶς ἐκείνη τὴν ἐποχὴ τὸν πατέρα της "Ἐλλεν.

"Ὁ ἀνθρώπος αὐτὸς εἶχε καταστραφῆ σὲ διαφορες κερδοσκοπικῆς ἐπιχειρήσεις καί, ὅστερα ἀπὸ ἐπιανεπιμημένους ἀποτυχίας, κινδύνους τώρα νὰ καταλήξῃ στὴ φυλακὴ καὶ στὴν ἀτίμωσι, γιὰτὶ δὲν εἶχε νὰ πληρώσῃ τὰ χρεὴ του.

Τὴν ἱστορία αὐτὴ μὲ τὴ διηγήθηκε ἡ ἀψήτερα της νέας, μὰ συμπλαθὶς ἠλικιωμένη γυναίκα, πὸν κόνεψε νὰ τρελλαθῆ κ' αὐτὴ ἀπὸ τὴ συμφορὰ τοῦς.

"Ἐγὼ τὴν ἄκουσα με ἐνδιαφέρον ἐξ αἰτίας τῆς κόρης της, καὶ ὅταν ἐβεβαιώθηκα ὅτι ἀγαποῦσα πραγματικά τὴν "Ἐλλεν, ζήτησα πληροφορίες γιὰ τὸ πὸσον πὸν χρεοζαζόταν στὸν πατέρα της γιὰ ν' ἀποτραπῆ ἡ ἐπίβλασις τῆς δικαιοσύνης.

Μοῦ ἀποκριθῆκε πὸς εἶχε ἀνάγκη ἀπὸ δυνάμωσι χιλιάδες λίρες, οὔτε σελλίν παρασάτω. Τὰ χρήματα αὐτὰ δὲν ἦσαν λίγα, ἀλλὰ οὔτε καὶ ἀδύνατο νὰ ἐξευρεθοῦν.

Σκέφτριμα δώδεκα ὀλόκληρες ὄρες ἐπάνω σ' αὐτὸ τὸ ζήτημα καὶ τὸ ἀποτέλεσμα ἦταν ὅτι ὅσο σκεφτόμουν, ἐννοκωθα τὴν καρδιά μου νὰ γίνετα πὸν τρομερὴ πρὸς τὴν "Ἐλλεν. Τὴν εἶχα ἐρωτευετὶ γιὰ καλὰ πλεὰ καὶ μὸλις βράδωσους, φρόντισα νὰ τὴν πετύχω μόνη της καὶ νὰ τῆς μιλήσω.

"Ὅταν ἐτελείωσα τὴν ἐξομολόγησι μου, ἐκείνη μοῦ ἀπάντησε, ὅτι κ' αὐτὴ με συμπλαθοσε πὸλὸν. "Ἀλλάξαμε τότε ἀραβῶνα κ' ἐγὼ ἀνάλαβα μὲρὸς στὴν μητέρα της τὴν ὑποχρέωσι νὰ δανεῖσω στὸν μέλλοντα πεθερὸ μου τὸ πὸσον πὸν τοῦ χρεοζαζόταν.

"Ἡ ἐπέμβασι μου σὲ μὰ τόσο κριτικὴν περίσασα, ἦταν γι' αὐτὸν ἓνα δῶρο πεσιμένο ἀπ' τὸν οὐρανὸ. Χάρης στὰ χρήματα πὸν τοῦ ἔδωσα, ὄχι μόνον σῶθηκε ἀπὸ τὴν καταστροφὴ πὸν τὸν περίμενε, ἀλλ' ἀπόχτησε γρήγορα τὴν προηγούμενη ὀικονομικὴ ἀνοχη του καὶ ξαναπλούτισε.

Αὐτὸ ἄνωγ εἶνε ἄλλη ἱστορία καὶ δὲν πρῶτε ν' ἀπομακρυνθῶ ἀπὸ τὸ θέμα μου. Εἶπα παρασάτω ὅτι ἀραβωνάστριμα με τὴν "Ἐλλεν. Καὶ γιὰ νὰ τῆς δῶσω καιρὸ νὰ με γνωρίσῃ καλύτερα, δέχτριμα ν' ἀναβάλωμους τὸς γάμους μας γιὰ ἔξι μῆνες.

"Ἐδὼ ἄνωγ εἶνε ἀνάγκη ν' ἀνοιξῶ μὰ παρενθῆσι γιὰ τὸν φίλο μου Ζάστερ Μπόλυτιγκ. Αὐτὸς ἦταν ἓνας ἀνθρώπος πὸν εἶχε ὄραια γοπητικὰ μάτια, βῆδωσι κωρρασιμένο καὶ παρουσιαστικὸ πὸν μποροῖσε ν' ἀρέσῃ στὶς γυναίκες.

Τοῦ εἶχα παρασῆσι κατὰ τὴν ἐποχὴ τῆς γνωριμίας μας πολλῆς ἐκδουλεύσεως, ἡ σπουδαιότερη τὸν ὅποιον ἦταν ὅτι τὸν ἀνακούφισα ἀπὸ ἓνα μεγάλο χροτοπατικὸ χρέος, ἐνὼ ἦταν ἔτοιμος νὰ τινάξῃ τὰ

μπροστὴ τῆς Μάρθα καὶ τῆς ἐπρόσφερε τὸ βραχιόνά του.

"Ὅχι, εὐχαριστῶ, τοῦ ἀποκριθῆκε αὐτὴ με ψυχρότητα. 'Απόψε τὸ θεῶρὸς τμὴ μου νὰ βγῶ στὸ πλάι τοῦ ἀνδρὸς μου...

Κι' ὅταν σὲ λίγο οἱ δὺο σὺζῆσι βρέθησαν μόνον στὸ σπίτι τους, ἡ Μάρθα ἐσκέψε τὸ χέρι τοῦ Πέτρον καὶ τοῦ ψιθύρισε με φωνὴ πὸν ἔτρεπε ἀπὸ σεβασμὸ κ' ἐγγνωμοσύνη:

"Ἐπ' τέλος, σὲ κατάλαβα, Πέτρο... Συγχώρησε με τώρα!... Συγχώρησε με, ἀγαπημένε μου!...

Κι' ὁ Πέτρος τὴν πήρε στὴν ἀγκαλιά του καὶ φίλησε με παραφορὰ τὰ δακρυσιμένα τῆς μάτια...

VICTOR MARGUERITE

μαλιὰ του στὸν ἀέρα, γιὰτὶ δὲν εἶχε νὰ τὸ πληρώσῃ.

Φαινόταν, ὅτι με ἀγαποῦσε εὐλακρὰ καὶ συχνὰ με βεβαίωσε με ὄρα, ὅτι γιὰ νὰ μοῦ δεῖξῃ τὴν ἐγγνωμοσύνη του, μποροῦσε νὰ διακινδυνεύσῃ καὶ

τὴ ζοῆ του ἀκόμα, ἀν τοῦ παρουσιαζόταν εὐκαιρία.

Γιὰ νὰ ξαναγυρίσω τώρα στὴν "Ἐλλεν, θὰ σὰς πὸν ὅτι κατὰ τοῦς τέσσερους πρῶτους μῆνες τοῦ ἀραβῶνα μας ἔπιστενα πὸς μ' ἀγαποῦσε. 'Ἡ στάσι τῆς τοῦλάχιστου ἀπέναντί μου, πὸν ἦταν πάντοτε θεμικὴ καὶ θοπευτικὴ, δὲν μ' ἄρισε νὰ ὑπομαστὸ τίποτε.

Μὰ, ἀλλοίμωνο, ἡ ἐρωτικὴ αὐτὴ εὐτυχία μου ἦταν ψεύτικη.

Καὶ δὲν ἄργησα νὰ τὸ ἀνακαλύψω αὐτὸ...

"Ἐνα πρῶτ, καθὼς εἶχα πῶν νὰ ἐπισκεφθῶ τὴν μηνητὴ μου, διέχρινα ἔξωρα στὴν ἀρχὴ μὰς στοῦς τὴν "Ἐλλεν Δάρλιγγτον καὶ τὸν Ζάστερ Μπόλυτιγκ νὰ φιλομῶνα στὸ σπίτι.

Ἐἶνε ἀδύνατο νὰ σὰς περιγράψω πὸνὰ ἔλλη φοβερὴ μ' ἔπιασε κείνη τὴ στιγμὴ. 'Ἡ πρῶτη σκέψη πὸν μοῦ ἦρθε, ἦταν νὰ ἐπιτεθῶ ἐναντιον τους καὶ νὰ τοῦς σκοτώσω στὴ στιγμὴ. Κάτω φωνὴ ἄνωγ ἀπὸ μέσα μου με ἀνηγράθησε καί, κατανικῶντας τὸ ἐνστικτὸ μου, ἀποσύθηκα, χωρὶς νὰ με δοῦν.

"Ἐμεῖς οἱ 'Ιρλανδοὶ ἔχομε ἀμα πὸν θεμὸ ἀπ' ὄλους τοῦς "ἄγγλους. "Ὅλοι οἱ ὀργῶνοι μου ρημζῶνταν πάντα γιὰ τὴν μνησκωκία τους καὶ μορῶν νὰ πῶ, γιὰ τὴν ἀγριότητά τους.

"Ἀφοῦ λοιπὸν βεβαίωθηκα με τὰ μάτια μου γιὰ τὴν προδοσία τῆς μηνητῆς μου καὶ τοῦ φίλου μου, ἀποφάσισα νὰ ἐκδικηθῶ, ἀλλὰ με μέσα ἀνάλογα τῆς συμπεριφορῆς του. Στὴν ἀρχὴ τοῦς ἔκανα διαφορες παραπειστικῆς ἐρωτήσεως, μὰ ἡ "Ἐλλεν με διαβεβαίωσε γιὰ τὴν φλογρότητα τὸν ἀσθημάτων της πρὸς μένενα καὶ ὁ Ζάστερ γιὰ τὴν ἀγνότητα τῆς φίλιας του.

Κατόπι, βλέποντας πόσο εἶχε προχωρήσει ἡ διασφορὰ μὲρ' στὴν ψυχὴ τους, ἀποφάσισα νὰ φθάσω στὰ ἔσχατα. Μονάχα ἓνας δρόμος ὑπῆρχε μπροστὰ μου: νὰ θεωρήσω τελειωμένη τὴν περιὸδο τῆς μνηστείας καὶ νὰ παντρευθῶ.

Αὐτὸ ἔκαμα, κῆρυο. Ἐτήγια μάλιστα στὴ Παρισί, μὲ ἔκανα ἐκεῖ τὸ γάμο μου. 'Ἡ "Ἐλλεν ἡ περιεσθῆτη "Ἐλλεν, ἦταν καὶ σὺζυγὸς μου.

"Ἐπειτα ἀπετάθη ἓνα αὐτὸ τὰ μυτικὰ πραιοτρία πὸν ἀναλαμβάνουν νὰ προφυλάσσουν τὴν τιμὴ τὸν πολιτῶν καὶ ὁ διευθυνθῆς του, ἓνας παλῆος ἀστυνομικὸς, μ' ἐφωδίασε, ἀντι μετρωτῆτος ἀμοιβῆς, μ' ὄλα τὰ ἀναγκασία πειστήριο πὸν τὸν ζήτησα.

Γιὰ νὰ μὴν τὰ πολυλογῶ, χωρὶς στὸ πρακτοριὸ αὐτὸ, μὰ μέρα συνέλαβα ἀγκυλισμένους μέσα σ' ἓνα ἐπιπλωμένο δωμάτιο τὴν "Ἐλλεν Δάρλιγγτον καὶ τὸν Ζάστερ Μπόλυτιγκ. Δὲν τοῦς εἶπα ἀμέσως τίποτε, ἀλλὰ τοῦς κάρτησα σὲ μὰ τρομερὴ ἀβεβαιότητα εἴκοσι ὀλόκληρα λεπτά, χωρὶς νὰ τοῦς λέω τί ἐπρόκειτο νὰ τοῦς κάνω. Στὸ διάστημα αὐτὸ μορῶν νὰ πῶ, ὅτι ἀόλκωσα ὅπως ἤθελα τὸ θοιγιδὸ μου. Στὴν ἀρχὴ φαντάστριμαν, ὅτι θὰ περιοριζόμουν νὰ πάρω διαζύγιο.

"Ἐγὼ πάλι, ἄλλοτε ἔκανα, ὅτι πίστενα στὶς διαβεβαίωσεσες ταν ὅτι ἦσαν ἄθωοι καὶ ἄλλοτε παρίστανα τὸν θυμὸ μένο, πὸν μορῶν ν' ἀνάγη ἀπὸ στιγμὴ σὲ στιγμὴ καὶ νὰ ριχτῆ στὸς ὀβριστάς του, με τὴν ἀπόφασι νὰ χτυπήσῃ στὰ τυφλά.

Τοῦς παρακολούθησα μ' ἐξαιρετικὴ προσοχη καὶ τοῦς ἔβλεπα κάθε τόσο νὰ ριγοῦν ἀπὸ τρόμο. Γιατὶ δὲν ἦσαν γενναῖοι, οὔτε ὁ ἓνας, οὔτε ἡ ἄλλη. Μονάχα στὸ τέλος τοῦς δῆλωσα με ψυχρότητα, ὅτι ἡ τύχη τους εἶχε ἀποφασιστεὶ ἀπὸ πρὶν καὶ ὅτι βρισκόντρισαν μὲρὸς σ' ἓναν ἀδυσώπητο ἐκδικητή.

Στὴν ἀρχὴ ἔμειναν σὺν παρῶνται ἀπ' τὸ φόβο τους καὶ δὲν τόλμιζαν οὔτε κἂν νὰ διαμαρτυρηθοῦν.

"Ὅταν ἄνωγ σήκωσα τὸ περιστροφὸ μου, ἔβλεπον τρομακτικῆς κρυνγῆς καὶ δοκίμασαν νὰ φύγουν. Εἶμαι δεινὸς σκοπευτῆς ἄνωγ καὶ με δὺο πυροβολισμὸς τοῦς ἄφηρα στὸν τόπο.

"Υστερ' ἀπ' αὐτὸ, ὅταν ἔφτασε ἡ ἡμέρα τῆς δίκης μου, οἱ ἔνοχοι τοῦ δικαστηρίου τοῦ Σπρωκῶνα μ' ἔκριναν ἄθωο, φυσικά, κ' ὁ Εἰσαγγελεὺς εἶπε πὸς εἶχα ἐγκληματίσει με τὸ δικη μου...

"Ἐννοεῖται ὅτι στὴν ἀπολογία μου ἀπέφυγα νὰ τοῦς παραστήσω σ' ὄλο τὸ βάθος τῆς τῆς παραματωτικῆς καὶ ἀρεσθητῆς νὰ πῶ, ὅτι βῆρκα ἀγκυλισμένα σ' ἓνα ἐπιπλωμένο δωμάτιο τὰ δὺο θήματα καὶ τὰ σκότωσα. "Ἄν τοῦς εἶεγα τὴν ἀλήθεια, ἴσως οἱ ἔνοχοι νὰ ἔκριναν τὸ φῶνο μου ὡς ἐγκλημα ἐκ προμελέτης...

J. H. ROSNY

'Ὁ ἴδιος ὁ Εἰσαγγελεὺς εἶπε πὸς εἶχα ἐγκληματίσει με τὸ δικη μου...